

विमुखं न कुलश्रेयः सप्तपूजयन् ॥ तिष्ठतिष्ठेति न कुलो बभाषे तनयं तव ॥ संस्मृत्य सर्वदुःखानि तव दुर्मन्त्रितं च तत् ॥ ५५ ॥ इति श्री महाभारते द्रोणपर्वणि द्रोणवधपर्वणि न कुलयुद्धे समाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७३ ॥ संजय उवाच ततो दुःशासनः क्रुद्धः सहदेवमुपाद्रवत् ॥ रथवेगेन तीव्रेण कंपयन्निव मे दिनीं ॥ १ ॥ तस्यापतत एवाशुभं ह्येनामित्रकर्शनः ॥ माद्रीपुत्रः शिरो यंतुः स शिरस्त्राणमच्छिनत् ॥ २ ॥ नैनं दुःशासनः सूतं नापि कश्चन सैनिकः ॥ कृतोत्तमांगमाशुत्वा सहदेवेन बुद्धवान् ॥ ३ ॥ यदा त्वसंगृहीतत्वा त्रयांस्तथा सुखं ॥ ततो दुःशासनः सूतं बुबुधे गतं च तसं ॥ ४ ॥ सहयान्सन्निगृह्या जौस्वयं हयविशारदः ॥ युयुधेरथिनां श्रेष्ठोलघुचित्रं च सुष्ठु च ॥ ५ ॥ तदस्यापूजयन्कर्मस्वेपरे चापि संयुगे ॥ हतसूतयेना जौव्यचरद्यदभीतवत् ॥ ६ ॥ सहदेवस्तुतान् श्वांस्तीक्ष्णैर्बाणैरवाकिरत् ॥ पीड्यमानाः शरैश्चाशुप्राद्रवंस्ते ततस्ततः ॥ ७ ॥ सरश्मिषु विषक्तत्वादुत्ससर्ज शरासनं ॥ धनुषा कर्मकुर्वन्स्तु रश्मींश्च पुनरुत्सृजत् ॥ ८ ॥ छिद्रेष्वेतेषु तं बाणैर्माद्रीपुत्रोभ्यवाकिरत् ॥ परीप्संस्त्वस्तु तं कर्णस्तदंतरमवाप तत् ॥ ९ ॥ वकोदरस्ततः कर्णं त्रिभिर्भैः समाहितः ॥ आकर्णपूर्णैरभ्यघ्नन्वाङ्कोरुरसि चानदत् ॥ १० ॥ स निवृत्तस्ततः कर्णः संघटित इवोरगः ॥ भीममावारयामास विकिरन्निशिताच्छरान् ॥ ११ ॥ ततोभूत्तुमुलं युद्धं भीमराधेयोस्तदा ॥ तौ वृषाविव नंदौ तौ विवृत्तनयनावुभौ ॥ १२ ॥ वेगेन महान्योन्यं संरब्ध्वावभिमपेततुः ॥ अभिसंश्लिष्टयोस्तत्र तयोराहवशौ वयोः ॥ १३ ॥ विच्छिन्नशरपातत्वाद्गदायुद्धमवर्तत ॥ गदया भीमसेनस्तु कर्णस्य रथकूबरं ॥ १४ ॥ विभेदशतधाराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् ॥ ततो भीमस्य राधेयोगदामाविध्यवीर्यवान् ॥ १५ ॥ अवास्तुजद्रथे तां तु विभेदगदया गदां ॥ ततो भीमः पुनर्गुर्वीचिक्षेपाधिरथे गदां ॥ १६ ॥ तां गदां बहुभिः कर्णः सुपुंखैः सुप्रवेजितैः ॥ प्रत्यविध्यत्पुनश्चान्यैः साभीमं पुनराव्रजत् ॥ १७ ॥ व्यालीवमंत्राभिहता कर्णबाणैरभिद्रुता ॥ तस्याः प्रतिनिपातेन भीमस्य विपुलो ध्वजः ॥ १८ ॥ पातसारथिश्चास्य मुमोह च गदाहतः ॥ सकर्णसायकानष्टौ व्यस्तजत्क्रोधमुच्छ्रितः ॥ १९ ॥ तैस्तस्य निशितैस्तीक्ष्णैर्भीमसेनो महाबलः ॥ चिच्छेद परवीरघ्नः प्रहसन्निव भारत ॥ २० ॥ ध्वजं शरासनं चैव शरावापंच भारत ॥ कर्णोप्यन्वदन्नुर्गृह्य हेमपृष्ठं दुरासदं ॥ २१ ॥